

3° Non amittuntur Indulgentiae rei alicui adnexae, nisi res illa omnino mutata fuerit, ita ut res eadem amplius dici nequeat, v. gr. si Ecclesia omnino aut fere ex integro esset diruta, Indulgentiae et inhaerentes cessarent. Neque amittuntur, si per successivas reparaciones totaliter renovaretur, siquidem eadem moraliter remaneret. Proinde nec amittit Indulgentias corona quae successive reparatur, licet globuli ex integro per partes subinde renovati fuerint. — Gousset n. 905.

4° Indulgentiae non expirant morte concedentis, cum sint gratiae nec ante notitiam revocationis. Indulgentiae accipiendae sunt, ut sonant; cum tamen sint gratiae, large sunt interpretandae, servata nihilominus verborum proprietate. Unde censendae perpetuae, si datae sint sine temporis restrictione. — S. Lig. n. 524.

872. — 5° Indulgentia pro articulo mortis concessa non requirit applicationem Confessarii aut ministerium alterius. Expediunt tamen, moribundos nomina *Iesu* et *Mariae* saepius invocare, et ipsis in mentem lucrandam Indulgentiam revocare.

6° Si moribundus habeat plures Imagines, Cruces, Numismata aut Rosaria benedicta, potest lucrari Indulgentiam toties quoties nomen Iesu repetierit, vel praestiterit opus requisitum (saltem probabilius), sive Indulgentiae ex eadem concessione, sive ex diversis proveniant. Sufficit tamen ad eas lucrandas quodvis tempus, in quo verificatur mortis articulus etsi pluribus diebus tantum postea mors sequatur. — Ita S. Lig. *ibid.*, Suarez, etc. — Possunt pariter moribundi plures lucrari Indulgentias titulo variarum Confraternitatum, etiamsi eas ignorent, aut de iis non recordentur. — S. Lig. *ibid.*

7° Requiritur autem, ut moribundus secum habeat res, quibus affixae sunt Indulgentiae, scilicet Rosaria, Cruces, etc. Attamen necesse non est, ut haec habeat collo appensa, bracio obvoluta manuve apprehens; sed sufficit, ut haec sint in lecto, vel iuxta moribundum appensa, licet ipse nec videat, nec tangat, nec sciat aut recordetur se habere. — S. Lig. n. 534.

8° Etsi expediat, ut omnia opera fiant in statu gratiae id tamen necessarium non est, iuxta sententiam communem, sed sufficit ut ultimum opus in gratia fiat. — S. Lig. *ibid.* (*)

dulgentiam pro aliis viventibus: quia cum ipsi possint sibi etiam subvenire, non expedit fovere eorum pigritiam, ut neque satisfacere, neque etiam

indulgentias pro se lucrari curent.
(*) Cf. Opus Th. Mor. V. 5. De Indulgentiis.

CAPUT II.

DE IUBILAEO.

873. — Vox *Iubilaeum* deducitur ab hebraeo *iobel*, seu *iubal*, prout significat laetitiam, iubilum: vel sonitum tubae quo annus quinquagesimus indici solebat, qui et annus iubilaei vocabatur.

Ad imitationem Iubilaei veteris testamenti institutum est Iubilaeum Ecclesiasticum, quod Romae et in universo orbe cum plenissima peccatorum indulgentia, magno gaudio et solemnitate nunc celebratur. Post primam eius institutionem ex decreto Bonifacii VIII. anno 1300. habitum est anno quoque quinquagesimo; ex decreto autem Urbani VI. quolibet anno trigesimo, denique ex statuto Pauli II. quolibet anno vigesimo quinto celebrari coepit.

874. — DEFINITIO. *Iubilaeum est indulgentia plenaria sollemnis quam Summus Pontifex aliquando concedit omnibus fidelibus cum obligatione certa opera pia peragendi tribuens simul Confessariis specialem potestatem a peccatis censurisque reservatis absolvendi, ac pleraque vota commutandi.*

Hinc Iubilaeum non differt, nisi *accidentaliter*, ab Indulgentia plenaria ordinaria, scilicet ratione sollemnitatis et privilegiorum ipsi adnexorum, et etiam ratione uberrimarum et extraordinariorum gratiarum, quae illud concomitantur. Has enim gratias omnino speciales arguunt miri et stupendi effectus, quos Iubilaeum producere solet, etiamsi non fiant sollemnes fidelium coadunationes, nec divinum verbum praedicetur.

875. — DIVISIO. Multiplex distinguitur Iubilaeum:

1° *Iubilaeum maius*, quod regulariter occurrit omni anno vigesimo quinto qui *annus sanctus* vocatur. Dicitur etiam iubilaeum *ordinarium*, eo quod sit iure fixum et determinatum.

2° *Iubilaeum minus*, quod solet concedi a singulis Summis Pontificibus post uniuscuiusque exaltationem et in aliis peculiaribus circumstantiis, et dicitur Iubilaeum *extraordinarium*.

3° *Generale*, quod conceditur universo orbi, cuiusmodi semper est Iubilaeum *maius*, et quandoque etiam Iubilaeum *minus*; sed concedi solet *Urbi*, seu *Romae soli*, antequam orbi concedatur.

4° *Particulare*, quod conceditur alicui provinciae, civitati vel loco particulari, ut est celeberrimum Iubilaeum Ecclesiae *Aniciensi* concessum, quoties festum *Annuntiationis* B. Virginis in diem sacrum *Parasceves* incidit.

Annus integer ordinarie conceditur Romae ad lucrandum Iubilaeum *maius*; et anno sequenti concedi solet per extensionem omnibus aliis

orbis christiani regionibus. Singulis autem parochiis ad Iubilaeum lucrandum conceduntur tantum quindecim dies vel tres hebdomadae. Episcopus tamen potest iustis de causis illud tempus prorogare. Iubilaeum minus primum etiam fit Romae, sed paucis hebdomadis, et deinde extenditur ad universum orbem, ut, decurrente anno, per tempus ab Episcopo determinandum fieri possit.

Conditiones ad Iubilaeum requisitae.

876. — I. Ad Iubilaeum generale, sive maius, sive minus, sequentes requiruntur conditiones: 1° *Ieiunium* trium dierum, feria IV^a VI^a et sabbato. 2° *Eleemosyna* aliqua iuxta cuiusque facultatem. (*) 3° *Visitatio* Ecclesiarum, pie orando ad Summi Pontificis intentionem. Olim ponebatur in Indulto: *Qui processioni interfuerint vel Ecclesias visitaverint*. Nunc processio non iniungitur ut conditio indulgentiae. 4° *Confessio* peccatorum cum sincero dolore peracta. 5° *Communio* in statu gratiae facta. Ita ex multis Constitutionibus, praesertim Benedicti XIV. Bulla *Inter praeteritos*. 3. Dec. 1749. pro Iubilaeo anni sancti. — *Vide Compendium* huius Bullae apud S. Lig. n. 536.

II° Pro Iubilaeo particulari attendendum est ad tenorem Indulti concessi; ordinarie tria tantum requiruntur, nempe confessio, communio, et visitatio alicuius Ecclesiae.

877. **Quaesita.** — **QUAER.** 1° *An Iubilaeum lucrari possint absque ieiunio pueri, senes, infirmi, vel alii, qui ieiunare non possunt?*

Resp. Neg., nisi commutationem ieiunii in aliud opus obtineant. Ratio est, quia ieiunium expresse praescribitur velut conditio Indulgentiae lucrandae. Non enim iniungitur ut praeceptum, a quo necessitas excusat, sed assignatur ut consilium cum promissione Indulgentiae. Confessarii autem in Iubilaeo approbati facultate huiusmodi commutationis gaudent. — Ita Laymann lib. 5. tract. 8. c. 8. n. 12., Voit n. 663.

QUAER. 2° *An possit satisfieri ieiuniis iniunctis per ieiunia alias debita, v. gr. si Iubilaeum fit tempore Quadragesimae aut quatuor Temporum?*

Resp. Neg. per se cum S. Lig. l. 6. n. 536. et 538. Ratio est, quia una solutione nequit satisfieri duplici oneri; et Pontifex, dum imponit ieiunium, intendit semper imponere specialem obligationem de re non adhuc praeepta.

Attamen si Pontifex determinet, vel determinandum permittat pro Iubilaeo lucrando tempus, quo ex praeepto Ecclesiae iam servandum est

(*) Haec duo spectant ad Iubilaeos extraordinarios. Cf. *Opus Th. Mor.* V. 3. de *Indulgentiis* n. 69. cum not.

ieiunium, ut est tempus Quadragesimae vel quatuor Temporum, eo ipso censetur dispensare fideles ab obligatione commutationem ieiunii in aliud opus obtinendi. — S. Lig. n. 536. Haec doctrina recenti Decisione S. *Poenitentiariae* confirmatur (12).

878. — **QUAER.** 3° *An commutari possit visitatio Ecclesiarum pro impeditis?*

Resp. Affirm. Sic Moniales, carceribus detenti infirmi et quicumque alii gravi de causa a visitatione Ecclesiae impediti, commutationem huius operis in aliud a Confessario impetrare possunt. Sic statuit Bened. XIV. in Bulla *Inter praeteritos*, et alii sequentes Summi Pontifices.

QUAER. 4° *An confessio et Communio commutari possint?*

Resp. Neg. saltem generatim loquendo. Ratio est, quia Bullae loquentes de operibus commutandis non loquuntur de confessione nec de Communionem, saltem pro adultis. Imo expresse a Bened. XIV. excluduntur in Bulla cit. §. 1. ubi dicitur, quod facultas commutandi pia opera non intelligitur data circa confessionem et Communionem (praeterquam pueris) aut orationem in visitatione necessariam.

Attamen, ut videtur, si quis communicaturus die ultima, a Communionem inopinato casu impediretur, commutationem Communionis, vel prorogationem Iubilaei obtinere posset. — *Ita communiter*, ait Bouvier, opusc. de *Indulgentiis et Iubilaeo* c. 3. §. 4.

879. — **QUAER.** 5° *An pueri nondum Communionem refecti, ea ommissa, Iubilaeum lucrari possint?*

Resp. Neg., nisi commutationem obtineant. Eruitur enim ex Bulla

(12) *Quaestiones propositae S. Poenitentiariae occasione Iubilaei a Pio IX. concessi anno 1863.*

1° *Utrum Episcopi qui determinant tempus Quadragesimae pro Iubilaeo in sua dioecesi lucrando, in alia pia opera commutare debeant ieiunia praescripta, servata abstinencia in locis, ubi ex facultate pontificia, ab ea dispensare solent?*

2° *An Episcopi, in quorum dioecesi Iubilaeum in tempus Paschale incidit, fidelibus declarare possint, unicam Communionem, nempe Paschalem, sufficere ad gratiam Iubilaei obtinendam, ommissa ea quae a Pontifice praescribitur?*

3° *An Episcopi tempora diversa pro variis dioecesis locis ad Indulgentiam Iubilaei obtinendam, decurrente anno, assignare valeant?*

4° *An Confessarii, Iubilaei tempore, absolvere possint eos, qui usurpationi territorii pontificii cooperati sunt, non obstante reservatione facta in Bulla 26 Martii 1860?*

S. Poenitentiariae, facta praemissorum relatione SS. Domino nostro Pio IX. iuxta eiusdem SS. Domini mentem die 20. Ianuarii 1865. *respondet:*

Ad 1um: *Per ieiunium quadragesimale, etiamsi adsit necessitas utendi lactiniis, satisfit duplici oneri.*

Ad 2um: *Affirmative.*

Ad 3um: *Ex novo Indulto Sanctissimi, affirmative.*

Ad 4um: *Negative, et recurrentum esse ad locorum Ordinarios, qui providebunt iuxta instructiones.*

Benedicti XIV. *ibid.* et Leonis XII. pro Iubilaeo, eos posse Iubilaeum lucrari, *Commutata Communione*, de licentia Episcopi, in aliud opus pium. — Bouvier *ibid.*

880. — QUAER. 6° *An Communio paschalis sufficiat ad Iubilaeum lucrandum, si tempore Paschali Iubilaeum celebretur?*

Resp. Affirm., nisi Communio specialis pro acquirenda Iubilaei Indulgentia in Bulla seu Rescripto Pontificis requiratur. Constat ex Declaratione S. Congreg. *Indulg.* die 14. Decembris 1841., ut infra in fine huius appendicis n. 898. dicitur.

QUAER. 7° *An confiteri debeant sola venialia habentes?*

Resp. Affirm. omnino. Olim de hoc magna agitabatur controversia: sed corruit post expressam Declarationem Bened. XIV. *ibid.* §. 77. Non tamen requiritur necessario absolutio, cum de ea nulla mentio fiat.

881. — QUAER. 8° *An confessio facta in vigilia primae diei Iubilaei sufficiat?*

Resp. Neg. Ratio est, quia omnia opera fieri debent intra intervallum temporis ad Iubilaeum lucrandum statuti. Potest tamen inchoari confessio, sive in vigilia, sive ante, modo tempore Iubilaei terminetur. Bouvier, *ibid.* Attamen fieri posset confessio in ea parte vigiliae, quae primas Vesperas subsequitur, quia prima dies ecclesiastico more a primis Vesperis computari solet; et hoc in Iubilaeo ordinario Urbis constanter servatur, ut patet ex Bulla *Peregrinantes* Bened. XIV. §. 4. Insuper dies ad praestanda opera iniuncta, ut constat ex eiusdem Constitutionis §. 6. sumi possunt vel naturales, vel ecclesiastici, *nimirum a primis Vesperis unius diei usque ad integrum ipsius subsequentis diei vespertinum crepusculum.*

QUAER. 9° *Quaenam quantitas eleemosynae eroganda sit?*

Resp. 1° Si in Bulla dicatur: *Qui dederit eleemosynam*, sufficit quantitas quaelibet, modo non sit ita parva, ut fere nihil esse videatur.

Resp. 2° Si dicatur: *Quantum cuique pro sua facultate visum fuerit*, tunc quantitas debet aliquo modo proportionem habere cum facultatibus cuiusque; unde obolum tribuere sufficeret pauperi, non vero diviti. — *Ita satis communiter.* — S. Lig. n. 528.

882. — QUAER. 10° *An, vel quomodo eleemosynam facere debeant pauperes, Religiosi et filii familias?*

Resp. 1° Omnes tenentur vel ad eleemosynam aliquo modo, saltem per alium, faciendam, aut ad aliud opus pium a Confessario determinatum subrogandum. Ratio est, quia ubi agitur de aliqua gratia obtinenda, impossibilitas conditionem praestandi ab ea non excusat, sicut impossibilitas praeceptum adimplendi, ut iam supra dictum est. — Laymann, c. 8. n. 12., Lacroix, n. 1428-1430.

Resp. 2° Pauperes satisfacere possunt dando rem minimam, v. gr. assem, vel frustulum panis..., etc. Sed consultius est hoc opus in aliud eis commutare, ut dicit expresse Lacroix *ibid.* et Laymann *ibid.*

Resp. 3° Religiosi et filii familias satisfaciunt, si ab eorum Superioribus aliqua eleemosyna erogetur ipsorum nomine, et ipsis scientibus. Pariter uxores per viros, et famuli per dominos satisfacere possunt.

883. — QUAER. 11° *An opera iniuncta in una hebdomada perfici omnia debeant?*

Resp. 1° Affirm., quoad *ieiunia*. Evincitur clare ex formula quae sic iacet: *Qui processioni interfuerint, vel Ecclesias visitaverint, et feria quarta, sexta et sabbato alterius ex duabus hebdomadis ieiunaverint; pariterque sua peccata confessi, et sancta Communione refecti fuerint, eleemosynamque tribuerint...*, etc. Ex his autem evidenter patet, tria ieiunia eadem hebdomada esse facienda.

Resp. 2° Neg. vero quoad alia opera. Ratio est, quia in citata formula, quae usurpari solet, dicitur tantum ieiunia esse facienda in eadem hebdomada, non vero reliqua opera, ut attendenti ad ordinem grammaticalem patebit. Insuper alias sequeretur absurdum, nempe quod si processio iniungeretur, et quidem unica, v. gr. in principio Iubilaei, nemo posset illud secunda hebdomada lucrari.

Affirmant tamen S. Lig. et alii plures innixi tum textu Indulti, tum consuetudine fidelium. Sed ex utroque contrarium adstrui merito potest.

Caeterum evanescit difficultas, et clarissime patet mens Ecclesiae ex Bulla Pii IX. pro Iubilaeo post exaltationem suam concessa 20. Nov. 1846., ubi dicitur: 1° Pro Urbe: *Qui a die sexta Decembris usque ad diem vigesimam septimam eiusdem mensis, bis visitaverint intra tres illas hebdomadas (basilicas..., etc.) ibique per aliquod temporis spatium devote oraverint, et intra easdem hebdomadas peccata sua confessi, sanctissimum Eucharistiae Sacramentum reverenter susceperint*, 2° Pro Orbe: *Qui... designandas (Ecclesias) vel earum aliquam spatio trium hebdomadarum bis visitaverint, aliisque opera devote peregerint*, etc.

884. — QUAER. 12° *An vel quomodo Iubilaeum lucrari possint viatores?*

Resp. 1° Potest pro ipsis prorogari tempus Iubilaei, usque ad reditum; nec tenetur quis suum iter differre, nisi id commode possit. 2° Si reperiantur in itinere, dum incipitur Iubilaeum in proprio eorum loco, possunt pariter illud ibidem lucrari post reditum. 3° Si transeant per loca, ubi Iubilaeum celebratur, possunt illud ibidem lucrari. — Ita S. Lig. n. 538., cum *aliis communiter*. Constat ex Bullis pro Iubilaeo. *Consule modo cit. Bullam Pii IX.*

885. — QUAER. 13° *An Iubilaeum pluries lucriferi possit?*

Resp. Negandum videtur nisi hoc in Bulla aut rescripto concessionis specialiter expressum reperiatur (13).

QUAER. 14° *An per confessionem INVALIDAM in Iubilaeo tollantur censurae et reservatio peccatorum?*

Resp. 1° *Affirm.* probabilius, si confessio fuerit *inculpabiliter* nulla.

Resp. 2° *Affirm.* probabiliter, etiamsi confessio fuerit nulla *culpabiliter* dummodo poenitens non omiserit sacrilego silentio ipsa peccata reservata. — Vide Salmantic. *De Poenit.* cap. 13. n. 41., Lugo *De Poenit.* disp. 20. n. 110., etc. (14).

886. — QUAER. 15. *An peccet graviter qui postquam absolutus est a reservatis non implet caetera opera praescripta?*

Resp. *Neg.* cum sententia communi. Ratio est, quia non apparet talem

(13) Hoc minus exacte dictum est. Nam Benedictus XIV. (Const. *Inter praeteritos* n. 84.) ceu generalem canonem tradidit, hoc valere, quando Iubilaeum ad breve tempus, v. gr. duarum hebdomadum conceditur, seeus vero, si de Iubilaeo Anni Sancti agatur. Nos, inquit, *de hac alias proposita controversia mentem nostram declarare opportunum existimavimus. Etenim considerantes, minime hic agi de duarum hebdomadum Iubilaeo; verum de Iubilaeo, quod annum integrum perdurat; non de operibus iniunctis agi, quae pluries in die adimpleri possint;... verum de visitationibus agi numero non paucis Basilicarum, quae inter se dissitae ac distantes sunt, quaeque non nisi multis ac distinctis diebus fieri possunt, minime dubitavimus declarare, posse pluries per Annum Sanctum, iniuncta opera iterando, sanctam Indulgentiam acquiri.*

Additur ibidem: *Verum quoniam in Iubilaeo Indulgentiae adiuncti sunt alii favores et gratiae;... declaravimus, qui semel illarum particeps factus est prima vice, quia Iubilaeum consecutus fuit, iterum earum participem fieri non posse, si post primam Iubilaei acquisitionem, iterum in cen-*

suras incurrerit, aut casus reservatos commiserit, vel novis Votorum commutationibus aut dispensationibus indigeat. Quibus verbis satis manifeste solvitur quaestio alias mota: An qui Iubilaeum consequutus iam fuerit, huiusmodi tamen favorum et gratiarum, quibus tunc non indigebat, particeps factus non fuerit, possit deinceps ipsis frui, si forte postea indigeat. Nam disertissime in Constitutione sermo est de iis, qui forte ITERUM participes fieri indigeant, deque iis, qui ITERUM in censuras incurrerint, et casus reservatos commiserint, ac demum DE NOVIS Votorum commutationibus etc. Et sacra quoque Poenitentaria in Responso 1. Iun. 1869. dum negavit, pluries lucriferi posse Iubilaeum quoad absolutionem, diserte limitavit, quoad absolutionem censurarum et reservatorum, in quae iam absolutus DE NOVO incidisset. Quisquis itaque nondum harum gratiarum particeps fuerit, quoad eum profecto non valet exceptio, quod *prima vice* consecutus fuerit Iubilaeum, nam negandum est, quod praeter indulgentiam ullatenus *prima vice* illarum gratiarum particeps factus sit.

(14) Confer quae de hac quaestione superius dicta fuerunt n. 392. quaest. 9.

obligationem fuisse impositam neque ex natura Iubilaei, neque ex praeepto Pontificis aut Confessarii — Ita S. Lig. n. 537., Lugo disp. 20. n. 100., Salmant. c. 13. n. 57. *contra aliquos.*

QUAER. 16° *An qui confessus est tempore Iubilaei, et oblitus fuit confiteri peccata sua reservata possit deinde a quocumque Confessario absolvi?*

Resp. 1° *Affirm.*, si Confessarius habuerit expressam intentionem ab omnibus peccatis etiam reservatis absolventi.

Resp. 2° *Affirm.* etiam probabilius, si Confessarius de hoc non cogitaverit, quia poenitens vi Iubilaei ius acquisivit, ut a quolibet Confessario absolvi posset. — Ita communius cum S. Lig. n. 537. *Quaer.* 4. — Lacroix n. 1449., etc.

Si quis autem confessionem intra Iubilaeum inceperit, ab omnibus peccatis reservatis deinde absolvi poterit. — Laymann, Navarrus, etc.

887. — QUAER. 17° *Licetne tempore Iubilaei quemlibet ex approbatis ab Ordinario eligere Confessarium?*

Resp. *Affirm.*, et haec facultas speciatim respicit Moniales et earum Novitias, imo et ipsos Regulares. Ita declaravit Benedictus XIV. post Gregorium XIII. et Alexandrum VII. — S. Lig. n. 536.

Excipe tamen casum *complicis*. Declaravit enim Benedictus XIV., quod extra mortis articulum Sacerdos numquam, etiam tempore Iubilaei, absolvere poterit complicem suum in peccato turpi (Bulla *Inter praeteritos*).

QUAER. 18° *Quousque se protendit potestas extraordinaria circa absolutionem peccatorum?*

Resp. Nisi aliter et expresse declaretur, Confessarii omnes facultatem habent absolventi a quibuscumque peccatis, etiam Sedi Apostolicae in Bulla *Coenae*, aut alias quomodolibet reservatis; etiam a peccatis reservatis Episcopo, etsi id non exprimatur.

888. — QUAER. 19° *Potestne Confessarius absolvere ab omnibus censuris reservatis?*

Resp. *Affirm.*, pleneque illi competit potestas absolventi a quibuscumque censuris, sive a iure, sive ab homine, quovis modo et quavis causa latis, etiam locorum Ordinariis, seu Papae et Sedi Apostolicae reservatis, aut in Bulla *Coenae* contentis, et alias quomodocumque reservatis. Adverte tamen, quod in facultate absolventi a censuris Bullae *Coenae* non includitur facultas absolventi ab haeresi — S. Lig., etc.

889. — QUAER. 20° *Utrum Confessarius possit DISPENSATIONES votorum concedere?*

Resp. *Neg.* nam (inquit Benedictus XIV.) facultas dispensandi non includitur in facultate *commutandi*. Non pauci Theologi asserunt, illum

qui tempore Iubilaei fuerit confessus, posse deinceps a quolibet Confessario votorum commutationem recipere, quamvis praefatam dispensationem tunc non postulaverit. Haec sententia a S. Ligorio dicitur probabilis. — Ibid. n. 536.

QUAER. 21. *Utrum facultas absolvendi a censuris includat facultatem absolvendi ab irregularitatibus?*

Resp. Neg. Ita communis sententia contra nonnullos, qui censent irregularitates ex delicto comprehendi sub nomine censurarum. Extant tamen plura exempla huiusmodi concessionis.

Duo autem praestat hic adnotare. 1° In Iubilaeo anni sancti seu Iubilaeo maiori, suspenduntur toto anno omnes aliae Indulgentiae tam plenariae quam particulares concessae pro vivis, non autem quae sunt concessae pro defunctis. Imo ex concessione Benedicti XIV. omnes indulgentiae, etiam quae alias non erant defunctis applicabiles, iis hoc anno applicari possunt. — Vide Bullam eiusdem Pontificis iam pluries citatam.

Excipiuntur a suspensione Indulgentiarum pro vivis 1° Indulgentiae pro moribundis; 2° Indulgentiae pro oratione *Angelus*; 3° Indulgentiae pro visitatione Sacratissimi Sacramenti solemniter expositi; 4° Indulgentiae pro iis, qui comitantur SS. Sacramentum infirmis delatum; 5° omnes Indulgentiae, quae ab alio, quam a Papa, conceduntur. Haec deducuntur ex Constitutionibus Benedicti XIV. et Leonis XII.

2° Nullus ordo necessario requiritur in operis ponendis, modo ultimum opus in statu gratiae fiat. Si quis autem labatur in peccatum mortale post confessionem, non tenetur iterare visitationes Ecclesiarum, ieiunia, nec eleemosynam; tenetur tamen iterum confiteri. Sic Benedictus XIV. in Bulla modo citata.

DECISIONES RECENTIORES CURIAE ROMANAE

CIRCA INDULGENTIAS

POSTULATUM

Circa confessionem ad lucrandas Indulgentias requisitam

890. — Dubium 1um *Per Decretum S. Congregationis Indulgentiarum, datum die 12. Iunii 1822. conceditur, confessionem sacramentalem peractam infra hebdomadam ante festivitatem suffragari posse ad Indulgentiam lucrandam.*

QUAER. 1° *An verba, infra hebdomadam, significent octo dies tantum quae festivitatem immediate praecedunt: an vero hebdomadam illam totam et integram quae ante festum decurrit, ita ut ex. gr. confessio facta die Dominica suffragetur ad lucrandam Indulgentiam die sabbati hebdomadae sequentis, in quam diem festum incideret, tametsi tunc 13. dies inter confessionem et festivitatem intercessissent?*

QUAER. 2° *An confessio octavo die ante festivitatem peracta, vi huius Indulti suffragetur tantum ad unam Indulgentiam lucrandam; an vero per hanc confessionem aliae etiam lucriferi possint Indulgentiae, quae infra praedictum tempus occurrunt, et ad quas lucrandas sacramentalis confessio caeteroquin requireretur?*

Dubium 2um *QUAER. An, cum in Bulla vel Brevi, quo conceditur Indulgentia, confessio tanquam conditio sine qua non praescribitur, necesse sit ut sacramentalis absolutio poenitentibus detur ad Indulgentiam lucrandam?*

S. Congregatio Indulgentiis sacrisque Reliquiis praeposita, die 15. Dec. 1841. respondendum esse censuit: Quoad Dubium primum, Ad 1um: *Affirmative quoad 1^{am} partem. Negative quoad 2^{am}.*
Ad 2um: *Negative quoad 1^{am} partem. Affirmative quoad 2^{am}.*
Quoad Dubium secundum, *Resp. negative. In quorum fidem... etc.*

POSTULATUM

De tabellis S. Viae Crucis exercitio inservientibus.

891. — 1° *Episcopus S. Flori (in Gallia) petit, utrum Indulgentiae, quae lucrifunt in contemplatione stationum Viae Crucis, cessent si Cruces vel tabulae tollantur pro murorum dealbatione, pro iisdem pi-*